

HET HOEFDIER

Er was eens een koning die lekker op zijn blote voeten in de tuin liep, tot hij in een doorn trapte. Dat deed pijn. Om herhaling te voorkomen, liet de koning zijn raadsman roepen en gebood hem de hele tuin met een enorme leren lap af te dekken. Dat leek de raadsman niet zo'n goed idee. 'Majesteit,' zei hij, 'is het niet beter om uw voeten met leer af te dekken?' Dan is het net of opeens de hele wereld met leer is bekleed.' Dat was het begin van de schoen. En van veel ellende.

Sinds die dag in die tuin gaan vrouwen regelmatig op gemakkelijke schoenen de stad in om moeilijke schoenen te kopen. Keus is er genoeg, maar dat is nu juist het probleem. In al die honderden modellen schoen moet dat ene model voet geperst. Door het gebrek aan voetvormigheid van hun schoenen krijgen vrouwen niet alleen last van likdoorns, hamertenen en ingegroeide nagels, maar lopen ze ook kans op ischias, slechte nachtrust, verlammingen, heupvergroeiing, artritis, kramp, verstopping, flauwte, menstratiepijnen, eczeem, invallen van de borstkas, braakneigingen, de zenuwen en migraine. En je dondert met die schoenen van de trap af. Mannen dragen minder masochistisch schoeisel, maar ook bij hen is een rechte kleine teen al even zeldzaam als een rechte banaan. Erger dan al die misvormingen is echter dat een mens zichzelf met zijn schoenen zo in zijn beweeglijkheid beperkt.

Volkeren die zonder schoenen door het leven gaan, zijn heel handig met hun voeten. Met hun goed spreidbare tenen kunnen ze van alles pakken. Als baby konden wij dat ook. In de wieg was de grijpkracht tussen duimteen en wijsteen naar verhouding twintig maal zo groot als nu. Onze voetzolen hielden we naar elkaar toe, klaar om in bomen of moeders te klimmen. Blootsvoetse volkeren koesteren deze talenten, maar wij schoendragers bakeren de voeten van onze kinderen in als eertijds het gehele kind. De tenen stijf tegen elkaar gedrongen reduceren we ze tot een hoefdier dat zijn voeten later alleen nog kan gebruiken om ermee tegen een bal of op een gaspedaal te trappen.

Als mensen zichzelf zo te kort doen, is er meestal seks in het spel. Inderdaad zijn schoenen een sekssymbool bij uitstek. Het is geen toeval dat schoenen in deze wereld vol kunststof nog steeds worden gemaakt van zoiets sensueels als leer. Gehuld in leer lokt het beest in de vrouw het beest in de man aan. Maar je kunt ook overdrijven. Er zijn mannen, fetisjisten, die aan de schoen genoeg hebben en de vrouw zelf laten staan. Anderen willen de schoen met de voet erin. 'Van mij,' zei een zo'n voetfetisjist, 'mag je alle vrouwen van de wereld bij de enkels afhakken. Geef mij het onderste stukje maar, de rest mag je houden.'

Niets let ons natuurlijk om, na het korset en de beugel-bh, ook de schoenen af te werpen. Loop zo veel mogelijk blootsvoets, doe kleuters zo laat mogelijk schoenen aan, ga op tenengymnastiek, gebruik uw schoenen alleen buitenshuis of om verkopers van met de voet geschilderde ansichtkaarten van de deur te houden, en droom van het liefdesleven dat u wacht, vrijend met handen en voeten, twintig beweeglijke vingers vol liefde. Dan pas besef je dat elk mens eigenlijk met schoenen aan wordt geboren. Schoenen gemaakt van het fijnste, soepelste leer dat er bestaat: mensenleer. Leer dat je nooit hoeft te poetsen. Aaien volstaat.

Midas Dekkers

Midas Dekkers